

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **820** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 292968 от 04.12.2019г. по НАХД № 9435/2019г. на СРС, НО, 131-ви състав е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-508 от 13.05.2019г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Осигурителен надзор“, с което на С. И. В., в качеството ѝ на изпълнителен директор и представляващ [фирма], е наложена глоба в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл.32, ал.1, изр.1 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган. Релевираното с жалбата касационно основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Х. поддържа касационната жалба. Представя писмени доказателства. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – С. И. В., чрез адв. В. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила. Депозира писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по списък.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че в периода 21.12.2017 г. -02.01.2018 г. от страна на КФН е извършена проверка във връзка с търговия с акции от капитала на ПИБ АД, в хода на която е изискана и предоставена информация относно банковите сметки, наличности и движение по тях, и копия на клиентските досиета на [фирма] и [фирма], както и информация за чуждестранните юридически лица А. О. Л. и А. М. Л.. Установено е, че паричните средства, които [фирма] използвало за придобиване на акции от капитала на ПИБ АД са от вноса от А. М. Л. при увеличение на капитала. Установено е още, че по сметка на А. М. Л. са постъпили 1 000 000 евро от В. Н. (С.) Л., титуляр на сметка с IBAN CY 47116015070002140000880000. С писмо изх. № 09-06-7 от 26.06.2018 г. на председателя на КФН е изискано от представляващите ПИБ АД да предоставят допълнителна информация по отношение горепосочената сметка. С писмо вх. № 09-06-7 от 05.07.2018 г., подписано от И. Н. – зам. директор „Съответствие СМК“ и Д. Т. – специалист „Връзки с институции“, е отказано предоставяне на изисканата информация с аргумент, че не са налице основанията по чл.18, ал.3 от ЗКФН. От страна на КФН е изпратено повторно писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., получено на 20.08.2018 г. от А. Б. - деловодител, с което е изискано информацията да бъде предоставена в срок от три работни дни. С писмо вх. № 09-06-7 от 27.08.2018 г., подписано от Н. Н. – главен изпълнителен директор на ПИБ АД и С. П. – изпълнителен директор на ПИБ АД, отново е отказано предоставяне на информацията по съображения, че в писмото не са посочени данни за допуснато нарушение от страна на В. Н. Л., за да бъде разкрита информация, представляваща банкова тайна. В тази връзка на С. И., член на УС на ПИБ АД, бил съставен АУАН за нарушение на чл.32, ал.1, изр.1, пр.2 от ЗКФН, въз основа на който е издадено НП № Р-10-508 от 13.05.2019 г.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че субектът на административнонаказателната отговорност е неправилно определен. Изложено е още, че искането от 16.08.2018 г. е получено на 20.08.2018 г. от А. Б.- деловодител и не са ангажирани доказателства, че същото е достигнало до С. В., респективно, че поведението ѝ е виновно. Напротив, депозирания от ПИБ АД отговор, изхожда от други двама членове на СД, но не и от В.. СРС е приел, че липсват доказателства за виновно поведение по отношение на описаните в АУАН и НП събития, което налага отмяна на наказателното постановление.

Решението е правилно.

Няма доказателства, гласни или писмени, събрани във въззивното и/или касационно

производство, че писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г. е връчено на С. В., в качеството ѝ на представляващ ПИБ АД. От известието за доставяне на писмото се установява, че същото е получено от А. Б. – деловодител, а от разпечатката от деловодната система на ПИБ АД е видно, че на 20.08.2018 г. писмото е насочено към Н. В., след което до В. И.. При липсата на доказателства, че на В. вобщо е съобщено за писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., няма как да ѝ се вменява знание, че КФН е изисквала посочената в него информация. Липсата на такова знание означава, че не се доказва формиране у нея на представа, че непредставянето на изискваните документи вероятно ще попречи на КФН да провери съответната информация, какъвто субективен елемент изисква приложения от касатора административнонаказателен състав спрямо конкретното физическо лице. Без такова доказване, на С. И. В. не може да се приписва нито пряк, нито евентуален умисъл по чл. 11, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН за това, че възпрепятства КФН. Същевременно без нормативно или уставно предвидено задължение за всеки един от представляващите ПИБ АД да следи цялата входяща кореспонденция няма как да се приеме, че В. е била длъжна да знае за постъпването на писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г., без което не би могла да предвижда каквито и да е последици, позитивни или негативни, от неизпълнение на дадените от КФН указания - това изключва виновността на поведението ѝ и при условията на проявена небрежност по чл.11, ал.3, пр.1 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Най-сетне, нито в АУАН, нито в НП има данни, сочещи на самонадеяност чл.11, ал.3, пр.2 НК вр. чл.11 ЗАНН чрез предвиждане от В., че вследствие непредставянето на изискваната с писмо изх. № 09-06-7 от 16.08.2018 г. информация, извършваната от КФН проверка ще бъде възпрепятствана.

Касаторът посочва, че С. В., като физическо лице, което формира и изявява волята на ПИБ АД и има представителни и управителни правомощия по отношение на дружеството, е била длъжна и е могла да предвиди че с непредставянето в КФН на изискваната информация, възпрепятства зам. председателя на КФН по смисъла на чл.32, ал.1 от ЗКФН. Тази теза щеше да е обоснована, ако касаторът бе доказал по делото знанието у В., че такава конкретна информация е била изисквана от КФН. Функциите по представителство и управление на юридическо лице не включват задължение на членовете на управителните му органи физически лица да знаят абсолютно всички факти и обстоятелства във връзка с дейността му, в частност всеки отделен документ от кореспонденцията на това дружество с държавни институции. Няма и законова презумпция за такова знание, без което т.нар. интелектуален момент на вината е изключен, а с това и субективната страна от приложения с НП административнонаказателен състав по чл. 32, ал. 1, изр.1 от ЗКФН.

Предвид изложеното, като е достигнал до извод за незаконосъобразност на НП, СРС е постановил правилно съдебно решение, което следва да се остави в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. По делото е представена фактура от 12.03.2020 г. на стойност 600 лв. с ДДС с предмет процесуално представителство по кнахд № 820/2020 по описа на АССГ, платежно нареждане и отчет по сметка, от които се установява, че сумата е получена по банков път на 04.06.2020 г. Настоящият състав приема за основателно възражението на процесуалния представител на касатора за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, като същото следва да се намали и присъди в размер на 400 лв., съобразно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения. Заплатеното възнаграждение от 600 лв. е в двоен спрямо определения в разпоредбата минимален размер от 300 лв., като делото не се отличава със съществена фактическа и правна сложност, а също и като се вземе предвид размера на глобата от 1000 лв.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 292968 от 04.12.2019 г. по НАХД № 9435/2019 г. на СРС, НО, 131-ви състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на С. И. В. разноски по делото в размер на 400 лв. (четирисотин лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.